

KLAGANDE OCH MOTPART

Skatteverket

MOTPART OCH KLAGANDE

Fenix Outdoor AB, 556110-6310

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Härnösands dom den 27 april 2021
i mål nr 4308-18 och 4309-18, se bilaga A

SAKEN

Inkomstbeskattning beskattningsåren 2014 och 2015

Skattetillägg

Ersättning för kostnader

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten ändrar förvaltningsrättens dom och bestämmer att Fenix Outdoor AB:s inkomst av näringsverksamhet och underlag för skattetillägg ska sänkas

- med 3 016 393 kr beskattningsåret 2014 och
- med 479 250 kr beskattningsåret 2015.

Kammarrätten avslår överklagandena i övrigt.

Kammarrätten avslår ansökan om ersättning för ombudskostnader i kammarrätten.

BAKGRUND

Skatteverket beslutade att höja Fenix Outdoor AB:s inkomst av näringsverksamhet genom efterbeskattning för beskattningsåret 2014 och genom omprövning för beskattningsåret 2015 samt påförde skattetillägg för båda beskattningsåren. Skatteverket ansåg att en större andel av kostnader för koncerninterna tjänster skulle ha debiterats ut på utländska koncernbolag, i stället för att belasta bolaget.

Bolaget överklagade beslutet till förvaltningsrätten, som fann skäl att sänka inkomst av näringsverksamhet avseende kostnader för trainee och att sätta ner skattetilläggen till en fjärdedel. Förvaltningsrätten beviljade också bolaget ersättning för ombudskostnader med 40 000 kr.

YRKANDEN

Skatteverket yrkar att befrielse från skattetillägg endast ska ske ner till hälften för båda beskattningsåren.

Fenix Outdoor AB yrkar att bolagets intäkter sänks avseende kostnader för ägarbolagets verksamhet och kostnader som inte dotterbolagen har någon nytta av, genom att

- beskattningen för 2014 sänks med 4 394 066 kr avseende kostnadsställen för IT-kostnader, 124 773 kr avseende fastighetskostnader, 1 170 994 kr avseende generella administrationskostnader och 1 726 907 kr avseende marknadsföring, före tillämpning av aktuella fördelningsnycklar,
- beskattningen för 2015 sänks med 450 000 kr avseende kostnadsställen för administrativa kostnader, 675 000 kr avseende IT-kostnader och 500 000 kr avseende generella administrationskostnader, före tillämpning av aktuella fördelningsnycklar, och
- att påfört skattetillägg för båda beskattningsåren undanröjs,

- att bolaget beviljas ersättning för ombudskostnader i förvaltningsrätten med ytterligare 81 300 kr, samt
- att bolaget beviljas ersättning för ombudskostnader i kammarrätten.

Parterna motsätter sig varandras yrkanden.

VAD PARTERNA ANFÖR I KAMMARRÄTTEN

Skatteverket anför i sitt överklagande bland annat följande.

Det är visat att bolaget har lämnat oriktig uppgift i inkomstdeklarationen. Grund för att ta ut skattetillägg föreligger och prövning ska därefter göras om skäl finns till hel eller delvis befrielse. Det rör sig inte om en svår skatterättslig fråga bara för att det är fråga om internprissättning. Bolaget är av sådan storlek att det anses ha goda förutsättningar att bedöma både skatteregler och faktiska förhållanden. Skäl finns inte heller till befrielse på grund av förändrad rättspraxis. OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations, OECD:s riktlinjer, har publicerats 2010 och 2017. Att tjänster ska prissättas på samma sätt som om tjänsterna har tillhandahållits av någon oberoende har inte ändrats mellan 2010 och 2017 års riktlinjer. De indirekta kostnader som bolaget inte har tagit med får direkt nytta i dotterbolagen och skulle ha ingått i underlaget även enligt OECD:s äldre riktlinjer gällande före riktlinjerna från 2017.

Bolaget har följt dokumentationsskyldigheten avseende internprissättning och upprättat tillräcklig dokumentation och det får därför anses oskäligt att ta ut fullt skattetillägg. Nedsättning kan dock bara ske till hälften. Några andra skäl till ytterligare nedsättning har inte framkommit, varför befrielse bara kan göras med hälften.

Bolaget anför i sitt överklagande och svar på Skatteverkets överklagande bland annat följande.

Den primära verksamheten för bolaget har fram till och med sommaren 2014 varit att vara det yttersta moderbolaget för hela Fenix Outdoor-koncernen. För tid därefter är bolagets verksamhet att äga och förvalta ett tjugotal dotterbolag, dvs. fungera som ägare och förvaltare av dessa dotterbolag. Bolagets intäkter består av betydande intäkter från dotterbolagen såsom exempelvis royalty. Bolagets kostnader består till stor del av förvaltningskostnader och kostnader för ledning och kontroll i sin roll som ägare. Koncerngemensamma tjänster utförs av bolaget och dessa kostnader vidarefaktureras till koncernens dotterbolag till den del dessa funktioner är till nytta för dotterbolagen.

Bolaget har följt OECD:s riktlinjer om armlängdsprincipen och prissatt koncerninterna transaktioner som om de har skett mellan oberoende företag. Gällande aktieägarkostnader har bolaget bedömt att sådana inte är tillåtna att vidarefakturera till koncernbolagen. När det gäller koncerninterna tjänster är det typiskt att sådana tillhandahålls och används inom en hel koncern. Det krävs däremot att tjänsten har skapat en direkt nytta för det mottagande bolaget för att en tjänst ska vara möjlig att fakturera ett koncernbolag, oavsett om det är en direkt eller indirekt kostnad. Koncerninterna tjänster som tillför ett lågt värde, och ofta utförs av en central del av en koncern, faktureras ofta genom s.k. service fee och är sådana som lätt skulle kunna köpas utanför koncernen om behovet fanns, exempelvis IT och administration. Om tjänsten som faktureras endast skapar en indirekt nytta för andra koncernbolag får tjänsten inte faktureras till dessa bolag.

Vad avser indirekta kostnader såsom hyra, städ och kontorsmaterial ger dessa kostnader endast indirekt nytta för dotterbolagen och är sådana övriga kostnader som dotterbolagen inte skulle ha varit villiga att betala för om de hade tillhandahållits av en utomstående tillhandahållare. Därutöver kan nämnas de direkta förvaltningskostnaderna, såsom kostnader för legala tjänster, IT-tjänster m.m. som krävs för moderbolagets egen drift. Sådana är

därför inte till direkt nytta för dotterbolagen och kan inte faktureras ut. Kostnader som endast ger en indirekt nytta för dotterbolagen kan inte fördelas och debiteras ut till dotterbolagen. En utomstående part skulle heller inte ha varit villig att betala för dessa tjänster då de inte ger dem någon direkt nytta.

Angående skattetillägg bör framhållas att bolaget har fullföljt sin dokumentationsskyldighet och internprissättningsdokumentationen redogör för transaktionerna i detalj. Skatteverket har haft tillgång till dokumentationen och har haft möjlighet att till fullo bedöma de interna transaktionerna och har därmed kunnat kontrollera förutsättningarna och förhållandena i frågan. Det förhållandet att dokumentation finns ska särskilt beaktas vid frågan om hel eller delvis befrielse från skattetillägg. I detta fall är det ostridigt att sådan detaljerad dokumentation funnits tillgänglig för Skatteverket. Bolaget har även varit transparent med information om de transaktioner som skett. Lagstiftaren har ansett att det är särskilt förmildrande när dokumentationen har varit komplett och då ett bolag varit öppet med de transaktioner som skett. Vidare är internprissättning en komplicerad fråga och vid en objektivt sett svår skatterättslig fråga bör befrielse från skattetillägg medges.

För det fall kammarrätten skulle anse att bolaget har gjort en felbedömning, anser bolaget att det ändå finns grund för att undanröja skattetilläggen. Skulle kammarrätten finna att skattetillägg trots detta ska utgå, anser bolaget att skattetilläggen ska nedsättas till en fjärdedel så som förvaltningsrätten beslutat.

Skatteverket anför bland annat följande i svar på bolagets överklagande.

Större delen av den höjning av bolagets inkomst av näringsverksamhet som överklagats av bolaget handlar om att bolaget inte har tagit med de indirekta kostnaderna, exempelvis hyra, städ och kontorsmaterial, när bolaget har fakturerat sina intressebolag för utförda tjänster som dessa dotterbolag har

haft direkt nytta av. Dotterbolagen som har mottagit tjänsterna har därmed kommit att betala en lägre ersättning för tjänster än en oberoende part skulle ha gjort. Befrielse från skattetillägg kan bara ske med hälften.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Frågorna i målen

Det är i målet ostridigt att bolaget har en ekonomisk intressegemenskap med koncernens dotterbolag.

En fråga i målen är om det finns förutsättningar för att med stöd av den s.k. korrigeringsregeln i 14 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229), IL, höja bolagets skattemässiga resultat.

Korrigeringsregeln i 14 kap. 19 § IL innebär att om resultatet av en näringsverksamhet blir lägre till följd av att villkor avtalats som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende näringsidkare, ska resultatet beräknas till det belopp som det skulle ha uppgått till om sådana villkor inte funnits. Detta gäller dock bara om den som på grund av avtalsvillkoren får ett högre resultat inte ska beskattas för detta i Sverige, det finns sannolika skäl att anta att det finns en ekonomisk intressegemenskap mellan parterna och det inte av omständigheterna framgår att villkoren kommit till av andra skäl än ekonomisk intressegemenskap.

Vid en tillämpning av korrigeringsregeln behöver tjänsterna prissättas. OECD:s riktlinjer ger bl.a. uttryck för den internationella s.k. armlängdsprincipen, som i korthet går ut på att priser och andra villkor som har avtalats mellan närstående företag i gränsöverskridande transaktioner ska motsvara vad oberoende företag hade avtalat i motsvarande situation. Armlängdsprincipen i OECD:s riktlinjer gäller vid bedömningen av internprissättning mellan närstående företag.

Reglerna om omprövning i 66 kap. 21 § skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL, är tillämpliga för beskattningsåret 2015 och reglerna om efterbeskattning i 66 kap. 27 SFL är tillämpliga för beskattningsåret 2014.

En förutsättning för att efterbeskattning ska få ske och skattetillägg ska kunna påföras är att den skattskyldige lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning (49 kap. 4 § och 66 kap. 27 § SFL). En uppgift ska anses vara oriktig om det klart framgår att en uppgift som den skattskyldige har lämnat är felaktig eller att den skattskyldige har utelämnat en uppgift till ledning för beskattning som han varit skyldig att lämna (49 kap. 5 § SFL).

Bolaget har invänt mot delar av Skatteverkets beslut för att tjänsterna endast skapat indirekt nytta, och mot delar av beslutet för att kostnader avser aktieägartjänster, och sådana kostnader ska bara belasta bolaget.

Kammarrätten redogör inledningsvis för dessa begrepp och tar därefter ställning till bolagets yrkanden för vart och ett av nu aktuella kostnadsställen.

Kammarrätten tar därefter ställning till frågorna om hel eller delvis befrielse från skattetillägg och om ersättning för kostnader både i förvaltningsrätten och kammarrätten.

Tjänster som skapar direkt eller indirekt nytta och dess prissättning

Bolaget anför bland annat att Skatteverkets beslut innebär att beskattning sker av tjänster som inte kan debiteras dotterbolagen eftersom tjänsterna endast skapar indirekt nytta för dotterbolagen.

Av OECD:s riktlinjer p. 7.6 framgår att frågan om en koncernintern tjänst har tillhandahållits eller inte beror på om tjänsten ger det mottagande företaget ett ekonomiskt eller kommersiellt värde som bevarar eller ökar företagets kommersiella ställning. En jämförande bedömning av om ett

oberoende företag i en jämförbar situation skulle ha betalat ett annat oberoende företag för att utföra tjänsten, alternativt om företaget i stället skulle ha utfört tjänsten själv, ska göras.

När en tjänst har tillhandahållits och en kostnad för tjänsten ska debiteras finns det två huvudmetoder för prissättning av utförda tjänster, direkt eller indirekt debitering. Många gånger kan det i praktiken vara svårt att tillämpa en direkt debitering av koncerninterna tjänster. I stället kan det finnas behov av att använda kostnadsfördelning. En sådan kostnadsfördelning ska avspegla den nytta det mottagande företaget har haft av tjänsten eller tjänsterna. För att få fram ett pris är det ofta vid en sådan indirekt debitering nödvändigt att använda en viss schablonberäkning. Ofta används olika fördelningsnycklar som kan baseras på olika nyckeltal, t.ex. omsättning eller antal anställda.

Bolaget har för samtliga nu aktuella kostnadsställen debiterat ut kostnader inom koncernen, antingen direkt till de bolag som nyttjat tjänsterna eller genom användande av bolagets framtagna fördelningsnycklar. Skatteverket har godtagit bolagets fördelningsnycklar, men anser att en högre andel av kostnaderna skulle ha debiterats ut.

Kammarrätten finner inledningsvis att Skatteverkets beslut inte avser andra tjänster än sådana som bolaget redan har bedömt vara till direkt nytta för dotterbolagen. Frågan är i stället om dessa tjänster ska belasta dotterbolagen med högre belopp genom att även kostnader för indirekta tjänster tas med på så sätt som Skatteverket anser.

När det gäller prissättningen framgår det av OECD:s riktlinjer p. 7.56 att både direkta och indirekta kostnader för att tillhandahålla tjänster ska beaktas.

Parterna är eniga om att indirekta kostnader ska ingå när tjänsten skapar direkt nytta för det mottagande bolaget.

Aktieägartjänster och aktieägarkostnader

I vissa fall utförs tjänster av ett moderbolag i dess egenskap av aktieägare. Sådana s.k. aktieägartjänster är t.ex. kostnader som hänför sig till moderbolaget som juridisk person och kan vara kostnader för bolagsstämma, kostnader för emittering av aktier i moderbolaget, kostnader för koncernens årsredovisning och kostnader för styrelsen. Sådana tjänster ska enligt kammarrätten inte debiteras ut för beskattningsåret 2014 eftersom bolaget då var moderbolag för koncernen. För beskattningsåret 2015 ska kostnader för aktieägartjänster däremot debiteras ut från bolaget till det nya koncernmoderbolaget i och med att bolaget inte längre var koncernens moderbolag.

Kammarrätten tar nedan ställning till bolagets yrkanden för var och ett av nu aktuella kostnadsställen.

Kostnadsställe 1001 Administration

Bolaget vitsordar att kostnadsposten Administration avser tjänster som skapar indirekt nytta för andra koncernbolag. Bolaget menar dock att eftersom det enbart rör sig om indirekt nytta finns det inte stöd för att fakturera ut kostnaden, som därför bör behållas i bolaget. Bolaget anser att en del av Skatteverkets höjning inte kan vidarefaktureras, men godtar en höjning motsvarande mellanskillnaden mellan 995 396 kr och 545 396 kr (450 000 kr), före tillämpning av fördelningsnyckeln om 62 procent.

Kammarrätten konstaterar att bolaget redan vid bokföringen hade omfördelat och debiterat ut kostnader för administration till dotterbolagen enligt en fördelningsnyckel baserad på omsättning. Kammarrätten bedömer därmed att tjänsten administration har varit till direkt nytta för dotterbolagen och skulle ha debiterats ut.

Skatteverket har i sitt beslut godtagit vissa kostnader som hänförliga till aktieägartjänster, men har funnit att övriga kostnader inom kostnadsstället, t.ex. datautrustning, kontorsmaterial och post, är direkta och indirekta kostnader för utförda tjänster samt att dessa kostnader borde ha debiterats ut enligt fördelningsnyckeln.

Som framgår ovan ska även indirekta kostnader ingå vid beräkning av pris enligt armlängdsprincipen. Mot bakgrund av det anser kammarrätten att ytterligare kostnader skulle ha debiterats ut. Så har inte skett. Bolagets överklagande ska därför avslås i denna del.

Kostnadsställe 1003–1005 IT

Bolaget hade debiterat ut delar av kostnaderna för IT enligt en fördelningsnyckel baserad på användning. Skatteverket bedömde att även resterande kostnader inom kostnadsstället borde ha debiterats ut.

Bolaget anför i kammarrätten att resterande kostnader avser egen förvaltning hos bolaget i bolagets egenskap av moderbolag och förvaltningsbolag, och att det därför saknas stöd för vidarefakturerings av sådana aktieägartjänster till koncernbolagen i sin helhet under beskattningsår 2014, och delvis för beskattningsår 2015. Bolaget medger för beskattningsåret 2015 ökad intäkt uppgående till 2 736 966 kr, före tillämpning av fördelningsnyckeln om 71 procent, eftersom bolaget inte var moderbolag det året. Resterande belopp avser finansadministration som inte ska vidarefaktureras.

Kammarrätten anser att det är sannolikt att bolaget har haft IT-kostnader för aktieägartjänster och finansadministration. Skatteverket har bevisbördan för att påföra bolaget inkomster. Kammarrätten konstaterar att Skatteverket inte

har bemött bolagets uppgifter om att delar av kostnaderna avser aktieägartjänster och bolagets egna förvaltningskostnader. Kammarrätten, som anser att kostnaderna som bolaget har uppgett är rimliga, finner att bolagets överklagande därför ska bifallas i denna del. Inkomst av näringsverksamhet ska därmed sänkas med hela det påförda beloppet om 2 944 025 kr för beskattningsåret 2014 och med 479 250 kr för beskattningsåret 2015.

Kostnadsställe 1104 Fastighet Solna

Bolaget hade debiterat ut kontorshyra och kontorsservice till de koncernbolag som verkar i fastigheten. Skatteverket konstaterade att bolaget också verkade i fastigheten då fyra anställda har sina arbetsplatser där, och bedömde att icke utdebiterade kostnader var indirekta kostnader för utförda koncerninterna tjänster.

Bolaget anför i kammarrätten att totalt 75 personer har arbetat i fastigheten och av dessa har fyra personer arbetat för bolaget. Dessa fyra personer har utfört arbete knutet till aktieägartjänster. Lokalkostnaden bör fördelas i enlighet med detta och därmed ska kostnaden inte medföra att bolagets beskattning i denna del ökar under beskattningsår 2014.

Kammarrätten konstaterar att Skatteverket har bevisbördan för att påföra bolaget inkomster vid efterbeskattning. Skatteverket har inte bemött bolagets uppgifter att de fyra personernas utförda arbete avser aktieägartjänster. Kammarrätten anser, i avsaknad av invändning från Skatteverket, att det är sannolikt att bolagets fyra anställda har arbetat med aktieägartjänster, för vilka kostnaderna ska stanna i bolaget. Bolagets överklagande ska därför bifallas i denna del. Inkomst av näringsverksamhet ska därmed sänkas med 72 368 kr för beskattningsåret 2014.

Kostnadsställe 1202 Generell administration

Bolaget hade direktdebiterat vissa koncernbolag vissa kostnader, men inte debiterat ut några kostnader med användning av någon fördelningsnyckel. Skatteverket godtog vissa kostnader som aktieägartjänster som alltså inte ska debiteras ut. Skatteverket bedömde dock för beskattningsåret 2014 att resterande kostnader, t.ex. telefoni, städning och övrigt, var indirekta kostnader hänförliga till utförda administrativa tjänster som borde ha debiterats ut till koncernbolagen enligt fördelningsnyckeln för administration. För beskattningsåret 2015 bedömde Skatteverket att samtliga kostnader borde ha debiterats ut till bolagets nyblivna moderbolag.

Bolaget anför i kammarrätten att kostnaderna avseende städning inte bör räknas med eftersom detta endast avser indirekt nytta för koncernbolagen. De övriga kostnaderna skulle kunna anses vara den typ av tjänster som dotterbolag inte hade varit villiga att betala för om inte koncernförhållandet förelegat och som därför inte ska debiteras ut. Vidare ska hela Skatteverkets höjning för beskattningsåret 2014 kopplas till de aktieägartjänster som ska stanna hos bolaget eftersom kostnaderna endast har en indirekt nytta hos de andra koncernbolagen.

Kammarrätten, som ovan har konstaterat att även indirekta kostnader ska beaktas vid prissättningen, bedömer för beskattningsåret 2014 att tjänsten administration har varit till direkt nytta för dotterbolagen. Bolaget har vidare inte förklarat varför eller på vilket sätt kostnaderna endast skulle ha varit hänförliga till aktieägartjänster. Kammarrätten bedömer att kostnader för telefoni, städning och övrigt utgör indirekta kostnader hänförliga till utförda administrativa tjänster. Enligt kammarrätten skulle därför aktuella kostnader för 2014 ha debiterats ut. Bolagets överklagande i denna del ska därför avslås.

För beskattningsåret 2015 anför bolaget att 500 000 kr av Skatteverkets höjning avser aktieägarkostnader i form av legala kostnader för bolagets förvaltning och som därför ska stanna hos bolaget. Bolaget yrkar som en följd att taxeringen inte ska höjas med mer än 478 469 kr.

Kammarrätten delar Skatteverkets uppfattning att för beskattningsåret 2015 skulle aktieägarkostnader rätteligen ha debiterats bolagets nyblivna moderbolag och inte ha stannat kvar i bolaget. Bolagets överklagande i denna del ska därför avslås.

Kostnadsställe 1510 Central marketing

Bolaget har huvudsakligen direktdebiterat vissa koncernbolag kostnader för marknadsföring. Skatteverket beslutade att höja inkomst av näringsverksamhet med 6 702 907 kr för beskattningsåret 2014 avseende icke utdebiterade kostnader hänförliga tre utländska dotterbolag.

Bolaget anför att det i egenskap av moderbolag och aktieägare har tagit kostnaderna avseende stöd om 1 726 907 kronor, som avser en tjänst som dotterbolaget inte varit villigt att betala. Stödet stärker värdet på aktien och i sin tur omsättningen vilket innebär att kostnaderna kan hänföras till aktieägarkostnader. Marknadsföringssupporten har vidare inneburit att bolaget kunnat erhålla stora royaltyintäkter eftersom bolaget får royaltyintäkter uppgående till 8 procent av omsättningen i aktuella dotterbolag. Det är därför fråga om kostnader för intäkternas förvärvande.

Kammarrätten bedömer att stödet och marknadsföringssupporten har stärkt omsättningen i dotterbolag och därmed också medfört ett ekonomiskt värde för de mottagande bolagen. Det har även ökat de mottagande bolagens kommersiella ställning. Det är enligt kammarrätten därmed troligt att ett oberoende företag i en jämförbar situation skulle ha betalat ett annat oberoende företag för att utföra tjänsten, alternativt ha utfört tjänsten själv.

Bolaget har inte på ett tillfredsställande sätt förklarat på vilket sätt stödet och marknadsföringsupporten endast skulle vara kopplad till bolagets rätt att förvärva royaltyintäkter. Enligt kammarrätten framstår det som att stödet och marknadsföringsupporten till dotterbolagen också medför att dotterbolagen tjänar mer. Det kan därför inte vara fråga om en kostnad som moderbolaget ska bära. Bolagets överklagande ska därför avslås i denna del.

Sammanfattning

Kammarrättens bedömning innebär sammanfattningsvis att bolagets inkomst av näringsverksamhet ska sänkas med 3 016 393 kr för beskattningsåret 2014 och med 479 250 kr för beskattningsåret 2015. Underlaget för skattetillägg ska sänkas i motsvarande mån.

Befrielse från skattetillägg

Skatteverket ansåg vid sitt beslut att det inte hade kommit fram skäl för hel eller delvis befrielse från skattetillägg. Förvaltningsrätten medgav delvis befrielse från skattetillägg ner till en fjärdedel. Skatteverket har överklagat förvaltningsrättens dom och anser att befrielse från skattetillägg endast ska ske ner till hälften. Det har enligt Skatteverket inte kommit fram några ytterligare skäl som skulle kunna motivera avsteg från Skatteverkets ställningstagande om att nedsättning av skattetillägg kan göras med hälften, men inte mer.

Enligt kammarrätten får, även om skattefrågan inte kan anses vara svår, omständigheterna sammantaget anses vara sådana att det framstår som skäligt med befrielse från skattetillägg ner till en fjärdedel. Den omständigheten att Skatteverkets ställningstagande anger något annat föranleder inte någon annan bedömning. Skatteverkets överklagande i denna del ska därför avslås.

Ersättning för kostnader

Kammarrätten finner inte skäl att höja den ersättning för ombudskostnader som förvaltningsrätten beviljat. Bolagets överklagande i denna del ska därför avslås.

Bolaget har även ansökt om ersättning för kostnader i kammarrätten. Bolaget har ombetts specificera sina ombudskostnader i kammarrätten, men har inte gjort det. Det finns således inget belopp att ta ställning till. Någon ersättning kan därför inte medges.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 3).

Mats Törnered
kammarrättslagman
ordförande

Anna Bornelyck
kammarrättsråd

Mia Pousette
adjungerat råd
referent

Anna Strömblad
föredragande jurist